

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

nr. van 22 juni 2026
in de zaak

In zake : 1.
2.
beiden woonplaats kiezend te *
*

tegen :

het VLAAMSE GEWEST

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 3 februari 2026, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van de afdeling Dierenwelzijn van 12 januari 2026 waarbij 10 kippen en 3 hanen in toepassing van artikel 72, §3, van de Vlaamse Codex Dierenwelzijn van 17 mei 2024, in volle eigendom worden gegeven aan het erkend asiel waar ze momenteel verblijven.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Eerste auditeur heeft een verslag opgesteld overeenkomstig artikel 93, eerste lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’ (hierna: algemeen procedurereglement).

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 18 juni 2026.

Kamervoorzitter

heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende partijen, die in persoon verschijnen, zijn gehoord.

Eerste auditeur

heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Toepassing kortedebattenprocedure

Ambtshalve excepties over de ontvankelijkheid van het beroep

Uiteenzetting van de ambtshalve excepties

3. Het auditoraat werpt in zijn verslag ambtshalve de niet-ontvankelijkheid van het beroep op, op grond van de volgende overwegingen:

“Bij beslissing van 12 januari 2026 van de afdeling Dierenwelzijn worden 10 kippen en 3 hanen van de verzoekers, in toepassing van artikel 72, §1, van de Vlaamse Codex Dierenwelzijn van 17 mei 2024, in volle eigendom gegeven aan het erkend asiel waar ze momenteel verblijven.

Verzoekers zetten het volgende uiteen in het verzoekschrift:

“Rechtsmiddelen/Gronden tot nietigverklaring

1. Schending van correcte procedure: Verzoekende partijen werden niet gehoord voor inbeslagname en afweging van feiten, in strijd met beginselen van behoorlijk bestuur.

2. Gebrek aan motivering: Beslissing van 12/01/2026 bevat interpretaties en conclusies die niet steunen op eerdere verslagen of feitenonderzoek.

3. Onvoldoende rekening met inspanningen en welzijn: Verzoekende partijen hebben aantoonbare inspanningen geleverd om welzijn van dieren te waarborgen:

o Aanpassing kippenhok (bodem, kippennesten, ruimte, stokvoorzieningen)

o Voldoende voeding en water (25kg voer, 11 liter water, waterput, 3-liter bakken)

o Dierenartsadvies en bevestiging van hygiëne

o Deskundigenbevordering en consultatie van vakliteratuur

4. Disproportionele maatregel en gezinsimpact: inbeslagname had aanzienlijk praktische en emotionele gevolgen voor het gezin.

5. Onduidelijkheid van beslissing: beslissing steun op subjectieve interpretaties van inspecteurs, zonder objectief bewijs van daadwerkelijke overtreding op gevaar voor dierenwelzijn.”

De eerste en vierde kritiek/opmerking zijn gericht tegen de beslissing tot inbeslagname. Deze beslissing vormt echter niet het voorwerp van dit beroep zodat de kritiek op de beslissing tot inbeslagname niet kan leiden tot de vernietiging van de bestreden bestemmingsbeslissing. De beslissing tot inbeslagname is uit het rechtsverkeer verdwenen zodra de bestemmingsbeslissing werd genomen.

Met betrekking tot de uiteenzetting van de “rechtsmiddelen” rijst de vraag of de summiere opsomming van verzoekers wel kan beschouwd worden als een ontvankelijk middel.

Artikel 2, § 1, eerste lid, 3°, van de algemene procedureregeling vereist dat het verzoekschrift tot nietigverklaring “een uiteenzetting van de feiten en de middelen” bevat. Luidens het tweede lid van die bepaling bestaat het middel “uit de vermelding van de rechtsregel waarvan de schending aangevoerd wordt en van de wijze waarop die rechtsregel concreet overtreden zou zijn.”. Opdat een middel ontvankelijk zou zijn, is minstens vereist dat summier doch duidelijk de beweerde onregelmatigheid van de bestreden beslissing wordt aangegeven. De vereiste om een middel voldoende duidelijk en nauwkeurig te formuleren strekt er toe het tegensprekelijke karakter van de schriftelijke procedure en het recht van verdediging van de verwerende partij te waarborgen. Het komt overigens niet aan de Raad van State toe om uit een juridisch niet-onderbouwde uiteenzetting zelf middelen te construeren die voldoen aan de vereiste van de algemene procedureregeling.

De uiteenzetting van de middelen in het verzoekschrift is een substantiële vereiste.

Het ontbreken van enig middel in het verzoekschrift heeft dan ook de niet-ontvankelijkheid van het beroep tot gevolg.

Het verzoekschrift beperkt zich tot enkele kritieken waarbij enerzijds niet duidelijk wordt uiteengezet welke rechtsregels of algemene beginselen verzoekers geschonden achten en er anderzijds geen toelichting wordt gegeven op welke wijze de rechtsregel of het beginsel concreet overtreden is. Zo voeren verzoekers een gebrek aan motivering aan “beslissing van 12/01/2026 bevat interpretaties en conclusies die niet steunen op eerdere verslagen of feitenonderzoek”. Verzoekers zetten niet uiteen welke interpretaties en conclusies ze bedoelen en hoe deze niet op eerdere verslagen of feitenonderzoek zouden steunen.

Verder menen verzoekers dat er onvoldoende rekening werd gehouden met hun inspanningen. Verzoekers zetten niet uiteen waarom volgende motieven met betrekking tot hun inspanningen niet volstaan:

“[...] meldt zich 02/12/2025 aan een ander politiekantoor met een rapport en foto's, doch zijn de voorgestelde verbeteringen onvoldoende:

- o Het aangekochte eten betreft een klein zakje graanmix en grit wat onvoldoende voorraad is voor 13 kippen en hanen. Hierdoor is er geen garantie dat de dieren dagelijks voldoende voeding zullen krijgen;

- o De zitstok betreft een rechtopstaande kapstok wat nog steeds onbruikbaar is voor de kippen;

- o Verder is het binnen- en buitenren een zeer geschikte ruimte om kippen te houden en zouden betrokkenen perfect in staat kunnen zijn om de dieren volgens de dierenwelzijnsnormen te houden doch weerhoudt een gebrek aan inzicht en hierdoor hun onvermogen en onwil dit om de dierenwelzijnsproblemen ten gronde aan te pakken of zich deskundig bij te laten staan.”

In de bestreden beslissing is duidelijk te lezen waarom de inspanningen niet volstaan.

Verzoekers betwisten of weerleggen deze motieven niet.

Tot slot is ook de kritiek dat de beslissing onduidelijk is en steunt op subjectieve interpretaties van inspecteurs zonder objectief bewijs van daadwerkelijke overtreding of gevaar voor dierenwelzijn, een loutere bewering die niet tot de nietigverklaring kan leiden. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de vaststellingen werden opgenomen in de processen-verbaal. Deze processen-verbaal worden weergegeven in de bestreden beslissing.

Uit het bovenstaande blijkt dat er geen sprake is van een ontvankelijk middel. In zoverre er toch een spoor van een middel kan afgeleid worden uit de uiteenzetting dan kan dit om de hogervermelde redenen niet tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing leiden.”

Beoordeling

4. Wanneer de ontvankelijkheid van het beroep in vraag wordt gesteld – en zulks des te meer wanneer dit zoals te dezen gebeurt in het beredeneerd verslag dat over de zaak is opgesteld door het daartoe aangestelde lid van het auditoraat – dan moet die partij daarover een standpunt innemen en de nodige verduidelijkingen bijbrengen.

Ter terechtzitting, dit is bij de eerste procedurele gelegenheid die zich voor de verzoekende partijen in het kader van de toegepaste procedure van artikel 93, eerste lid, van het algemeen procedurereglement daarvoor aanbood, hebben zij niets daartegen ingebracht.

In die omstandigheden en na een eigen onderzoek, ziet de Raad van State geen reden om het anders te zien dan het auditoraat en bevindt aldus, de redenering van het auditoraatsverslag bijvallend, dat het voorliggende beroep tot nietigverklaring, om de reden aangevoerd in het auditoraatsverslag, niet-ontvankelijk is. Het auditoraat heeft terecht gemeend dat de zaak met korte debatten een oplossing kan krijgen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partijen worden verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 400 euro en een bijdrage van 26 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, op tweeëntwintig juni tweeduizend zesentwintig, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
,	griffier.

De griffier

De voorzitter